

DISSERTATIO CCIV.

*De B. Virginis Gratia . Quando habuerit Gratiam
Sanctificationis ? An tunc habuerit omnem Gra-
tiam ? Quanta fuerit ejus Gratia ? An fue-
rit confirmata in Gratia ? Et an pec-
cati fomes fuerit in ea extinctus ?*

Certum est apud omnes, B. Vir-
ginem habuisse gratiam san-
ctificationis in utero, hoc est,
fuisse in utero matris suæ a
Deo sanctificatam . Quando
autem in utero fuerit sanctificata, an pri-
mo animationis instanti, an vero altero
ex subsequētib; quæstio est inter illos,
qui asserunt fuisse illam ab originali pec-
cato præservatam, & eos, qui negant. Hi
enim postremi ideo negant, quia non po-
terat B. Virgo eodem instanti reali esse
Deo inimica per peccatum, & amica per
gratiam. Nihilominus his non obstantibus
Prima sententia est Henrici, quod lib. 15. qu.
13. asserentis, B. Virginem fuisse concep-
tam in originali peccato, & nihilominus
in primo instanti suæ Conceptionis fuisse
sanctificatam. Contra hanc sententiam late
disputat Durandus in 3. dist. 3. qu. 2. & post
ipsum Suarez in 3. par. qu. 27. art. 2. disp. 3.
sect. 5. Ad illud, quod dictum est, eodem
instanti non posse gratiam, & peccatum
originale in eodem subjecto reperiri, re-
sponder Henricus, quod licet B. Virgo
non potuerit in primo instanti esse in
peccato originali, & recipere gratiam,
potuit tamen Deus in eodem primo in-
stanti infundere gratiam, manente pecca-
to originali; Unde repugnantia remansit
ex parte subjecti, scilicet B. Virginis, non
vero ex parte agentis, hoc est, Dei. At
Suarez sic eum impugnat: Infundere gra-
tiam in illo instanti vel est efficere vere
illam, & vere producere, & sic in illo in-
stanti esset gratia, & esset in Virgine, quia
non esset extra subjectum: vel non est ef-
ficere gratiam, & hoc pacto Deum in-
fundere gratiam non aliud sonat, quam
Deum esse veluti paratum ad infunden-
dam gratiam immediate post illud in-
stans. At hæc non est quæstio de qua
loquimur, ut cuique consideranti patet.
Secunda sententia est illorum, qui volunt,
Virginem in primo instanti suæ anima-

tionis fuisse conceptam in originali; &
paulo post fuisse sanctificatam. Et hæc
opinio est fere omnium illorum Schola-
sticorum qui sustinent, B. Virginem fuisse
in originali conceptam. Hujusmodi sunt
Durandus, Paludanus, Capreolus, Grego-
rius Ariminensis, S. Antoninus, Cardina-
lis de Turrecremata, alique.

Tertia sententia est illorum, qui susti-
nent B. Virginem fuisse sanctificatam,
primo animationis instanti. Hujus sen-
tentia sunt illi omnes, qui tenent, B. Vir-
ginem fuisse conceptam absque originalis
culpæ contagione, a qua fuerit in primo
instanti præservata. Ita Scotus cum suis,
alique plurimi in Dissert. 202. citati.

Dicimus I. B. Virginem fuisse a Deo sancti-
ficatam primo animationis instanti.

I. Probat. Nulla creatura potest esse in sta-
tu puræ naturæ; sed si B. Virgo in pri-
mo animationis instanti non fuisset san-
ctificata, fuisset in statu puræ naturæ: er-
go B. Virgo fuit sanctificata primo ani-
mationis instanti. Major patet, quia nulla
creatura fuit unquam in aliquo statu, in
quo non habuerit neque peccatum, neque
gratiam; at hoc importatur per statum
puræ naturæ, ut omnibus est certum: er-
go &c. Minor primi argumenti probatur.
B. Virgo primo illo animationis instanti
non habuisset peccatum, quia non habuit
peccatum originale, ut probavimus; ne-
que habuisset gratiam sanctificationis,
quia non fuisset sanctificata, ut conten-
dunt Adversarii; ergo neque habuisset
gratiam neque peccatum: ergo fuisset in
statu puræ naturæ.

II. Probat. Ut B. Virgo gratiam sanctifica-
tionis acciperet primo animationis instan-
ti, nullum erat impedimentum, neque ex
parte ipsius, neque ex parte Dei; er-
go vere gratiam sanctificationis pri-
mo illo instanti accepit. Probat. an-
tecedens. Non erat impedimentum
ex parte Virginis, quia non erat in ea
pec-